

Cal revisar el Nomenclàtor

El nomenclàtor d'una ciutat no és un caprici, sinó una declaració d'intencions polítiques. Aquesta va ser una de les afirmacions amb què va començar l'acte "Franquisme al carrer. Memòria històrica i nomenclàtor" a càrrec de l'historiador i professor de la UAB Martí Marín, organitzat per l'Entesa el passat 28 de març.

No és admissible homenatjar en democràcia càrrecs polítics que van ser designats per règims dictatorials i formen part del nomenclàtor de la ciutat al marge de qualsevol procés democràtic. Però no es tracta només de canviar plaques, sinó de fer una revisió de la nostra història i decidir col·lectivament quins són els personatges que volem honorar i recordar.

Als actes d'imposició —que bàsicament daten del període franquista— només es pot respondre amb actes de restitució, amb la recuperació dels noms que van ser descartats amb criteris de limitació de llibertats. Però cal una revisió més profunda, perquè no té sentit que alguns carrers portin noms de persones que ningú no sap qui són i també cal aplicar una mirada de gènere per pal·liar la significativa absència de noms de dones al nomenclàtor.

A Sabadell no disposem fins ara d'un reglament que estableixi quins són els criteris per nomenar els carrers, places o equipaments públics. Únicament està establert que no es poden utilitzar noms de persones vives. Tampoc s'ha aplicat la Llei de la Memòria Històrica, aprovada l'any 2007, que obliga a retirar tota referència a l'etapa franquista. Potser comença a ser ja urgent elaborar aquests criteris, així com establir quins instruments de participació s'han d'utilitzar per proposar nous noms o per alguns dels que existeixen deixin de comptar amb aquest homenatge.

Si bé amb la recuperació de la democràcia, l'any 1979, es van eliminar els noms de dirigents del Règim franquista, com ara Franco o el General Mola, van sobreviure els referents locals, com ara alcaldes o regidors de la dictadura, així com de la Dictadura de Primo de Rivera. Els motius no els sabem, però podem intuir que en alguns casos va ser per desconeixement de les figures i en altres perquè alguns noms estaven envoltats d'un cert mite o falsedat.

En qualsevol cas, a l'Entesa considerem que no es pot honorar a alcaldes, regidors o altres càrrecs que no van ser elegits democràticament, com van ser els alcaldes Marcet, Llonch, Relat o Cusidó, o bé els regidors Paco Mutlló, Miguel Arimon o Joan Argemí. No són els únics noms que cal revisar. Una societat que aspira a ser democràtica i a respectar els drets civils no pot homenatjar tampoc genocides, traficants d'esclaus o altres personatges de dubtosos mèrits.

Animem, doncs, a altres col·lectius i persones a sumar-se a aquesta voluntat de debat i reflexionar sobre el nomenclàtor en tant que reflex d'una determinada societat i a reclamar una revisió sense pressa, però sense pausa.

Ràdio Sabadell, un conflicte improcedent

En els darrers mesos Ràdio Sabadell ha viscut un conflicte que possiblement s'hauria pogut evitar, o almenys minimitzar, si s'hagués establert el diàleg en un estadi inicial. En aquest sentit, el govern municipal no va estar a l'alçada, perquè va deixar que el conflicte s'anés agreujant i les posicions es van anar enrocant. Afortunadament el govern va fer autocrítica i en el Ple municipal el regidor Miquel Soler va posar el seu càrrec a disposició, fet que hauria de permetre superar aquesta crisi i encarar una nova etapa.

Però si es va arribar fins a aquest relliu va ser perquè la plantilla va formar una plataforma que reivindicava millores laborals, alhora que denunciava pressions. I no està de més recordar que, venim d'on venim, el sol fet que naixés aquesta plataforma és un element de salut democràtica que no s'havia viscut mai a l'emissora.

L'Entesa per Sabadell sempre s'ha manifestat a favor de què Ràdio Sabadell fos una emissora pública de qualitat, amb condicions laborals dignes i amb independència respecte als criteris emprats en els continguts radiofònics i el seu tractament. Aquest no és un posicionament nou, és el que hem vingut reivindicat durant els anys de govern del PSC, que va utilitzar Ràdio Sabadell com un instrument partidista, en comptes d'estar al servei del conjunt de la ciutat.

Ràdio Sabadell ha de ser una de les insígnies del canvi municipal, de la regeneració democràtica. Ha de recuperar la credibilitat i la independència respecte del poder polític. I per aconseguir aquest canvi cal recuperar la confiança i construir un projecte de futur de la ràdio amb un funcionament basat en la transparència i amb criteris de pluralitat.

Soterrament FGC

10 anys de promeses és més que suficient

L'any 2007 la Generalitat acceptava una de les al·legacions plantejades per l'Entesa per Sabadell al projecte de perllongament dels FGC, en la que **proposava continuar el soterrament fins el terme de Sant Quirze del Vallès**, enlloc de finalitzar-lo a Sabadell-Estació. Així s'evitava l'expropiació i enderroc d'una vintena d'edificis al barri de Gràcia i es feia realitat convertir les vies en un passeig fins el castell de Can Feu.

Des d'aleshores, **el compromís de la Generalitat** de soterrar la totalitat de les vies fins el terme de Sant Quirze **s'ha anat esvaint** en un rosari de promeses, esperances, electoralismes, mentides, convenis i mes promeses.

10 anys després, gràcies especialment a la lluita de la *Plataforma Soterrament FGC Ara*, s'ha aconseguit el consens

polític i social per soterrar els 400 metres pendents ara, que la Generalitat n'assumeixi el cost i tenir **redactat el projecte constructiu. Tot i això el govern de la Generalitat no ha inclòs la corresponent partida pressupostària** en els Presupostos del 2017, desatenent l'acord que per unanimitat va aprovar el Parlament de Catalunya, a proposta de la Plataforma.

Sabadell no pot deixar que es dilati encara més l'execució de les obres del soterrament. **El govern municipal ha d'assumir la seva part de responsabilitat** i fer tot el que està al seu abast perquè es puguin iniciar les obres abans de posar en funcionament el perllongament dels FGC fins el nord de la ciutat.

Despatx Corominas

El menyspreu pel patrimoni es paga

El Despatx Corominas de la Plaça del Gas és un conjunt arquitectònic protegit pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni i considerat Bé Cultural d'Interès Local, BCIL. El seu **enderroc, total o parcial, està lògicament prohibit**.

Això no va impedir però que un dels seus edificis **fos enderrocat l'abril de 2013**, gràcies a una llicència atorgada de manera completament irregular pel llavors regidor d'urbanisme, Josep Ayuso. Un fet que va motivar que l'Entesa ho denunciés al jutjats i que actualment es trobi en fase d'instrucció.

Però si aquesta actuació contra el patrimoni arquitectònic no hagués estat suficient, l'estiu de 2016, el promotor, Construccions Bernal SL, va

enderrocar un altre edifici protegit d'aquest mateix conjunt. En aquesta ocasió sense haver sol·licitat cap tipus de llicència.

Per aquest motiu l'Ajuntament ha penalitzat el promotor amb una **sanció de 54.800 euros** d'acord amb la normativa de disciplina urbanística. Aquesta sanció va ser aprovada pel Ple municipal del passat mes de gener, amb les abstencions del PSC, CiU i PP, que es van desentendre de penalitzar una infracció urbanística molt greu.

Es tracta d'una sanció que marca la voluntat de l'actual govern municipal de ser **inflexible contra aquells que de manera fraudulenta atempten contra el patrimoni i l'ordenament urbanístic**.

Cas Mercuri. La peça 30 a punt de judici

Més lentament del què desitjaríem, a causa de la seva complexitat, manca de mitjans judicials i obstrucció de les defenses, el sumari del cas Mercuri va avançant. Ara la jutgessa ja ha finalitzat la instrucció de les peces **6** (abocaments de terres a Can Xupa) **18** (obres sense llicència al carrer Fernando Poo) i **30** (retirada de multes a Montse Costa).

La **peça 30** és la que està més avançada i la Jutgessa ha emès la resolució judicial en la que dicta l'obertura de judici oral. Tant el **Ministeri Fiscal** com l'**acusació popular**, exercida per la Plataforma Sabadell Lliure de Corrupció, han presentat els escrits d'acusació, en què se sol·licita la imposició de les penes següents:

Manuel Bustos

Excalcalde

4 anys de presó, multa i 6 anys d'inhabilitació.

Per **dos delictes de tràfic d'influències** comesos per una autoritat i un **delicte de prevaricació**.

Josep Miquel Duran

Exintendent de la Policia municipal

6 anys i 6 mesos de presó, multa, 2 anys de suspensió d'ocupació o càrrec públic i 19 anys d'inhabilitació.

Per **dos delictes de tràfic d'influències** comesos per funcionari públic, un **delicte de malversació de cabals públics**, un de **falsedat documental** i un de **prevaricació** administrativa.

Xavier Izquierdo

Exdirector de l'Àrea d'Espai Públic

Multa i 5 mesos de suspensió d'ocupació o càrrec públic.

Per un **delicte de malversació de cabals públics**.

Unes penes sol·licitades que són importants i que volen ser allisonadores per tractar-se de delictes comesos per **càrrecs i funcionaris públics**.

Ara cal que l'Audiència Provincial de Barcelona fixi data de judici, una vegada les defenses hagin presentat els seus escrits d'al·legació.

L'hípica de Ca n'Alzina, clausurada

Després d'anys de funcionament il·legal, finalment l'hípica de Ca n'Alzina ha estat clausurada per manca de llicència d'activitats. L'Ajuntament ha aplicat la normativa i, un cop esgotats tots els terminis del procediment, davant de la impossibilitat de concedir autorització per una activitat d'hípica en aquest espai protegit del rodal, ha ordenat la seva clausura.

Aquesta actitud rigorosa contrasta amb el que va tenir durant anys el govern del PSC que, per deixadesa o per connivència, va tolerar aquesta activitat il·legal durant anys, tot i les denúncies de l'Entesa.

L'hípica de Ca n'Alzina està gestionada per l'empresa Barcelona Horses SL, l'administrador únic de la qual és el propietari de la finca. L'any 2015 va tenir un volum de negoci declarat de més de 500.000 €.

L'Ajuntament es persona

El Ple municipal va aprovar al mes de gener –amb l'abstenció del regidor no adscrit C.Bosch– la personació de l'Ajuntament com a acusació particular en el sumari de Ca n'Alzina, que instrueix el Jutjat d'Instrucció núm.4 de Sabadell a partir de la denúncia presentada per l'Entesa ara fa 3 anys. Aquest acord va ser proposta de la *Plataforma Sabadell Lliure de corrupció*, que considera que l'Ajuntament ha de ser el màxim garant de la legalitat urbanística i la preservació del rodal.

La contaminació de l'aire

L'assignatura pendent que mata

L'aire que respirem: un element bàsic de la nostra salut, vital des del moment de néixer. Tanmateix, hem deixat de banda la seva qualitat.

La utilització exhaustiva d'energies d'origen fòssil comporta que el nostre organisme absorbeixi un seguit de contaminants que impacten silenciosament, però de forma directa, sobre la nostra salut. Les seves partícules, absorbides quan respirem, s'incorporen al reg sanguini i es dipositen al cervell. Generen problemes respiratoris, alteren el sistema nerviós i desenvolupen malalties pulmonars i cardiovasculars cròniques fins a reduir significativament la nostra esperança de vida. Avui ja es disposa d'informació per afirmar **que cada any a la conurbació de Barcelona es produeixen 3.500 morts prematures per aquesta causa.**

La xifra sobta, però és allà on ens ha portat la persistent negligència política davant d'una coneguda contaminació progressiva. Segons el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya el 53% de la contaminació actual procedeix del trànsit de vehicles. S'ha amagat el cap sota l'ala, el temor a la impopularitat de les mesures correctores n'ha fet postergar la seva aplicació. Hem hagut d'esperar als "ajuntaments del canvi" per comptar amb polítics que prioritzin la salut de les persones i que prenguin mesures contra el constant deteriorament de l'aire.

A tall d'exemple, dos dels quinze contaminants alliberats pels motors dels vehicles, les partícules $PM_{2,5}$ i el diòxid de nitrogen (NO_2). El límit per les $PM_{2,5}$ està fixat en una mitjana anual de $25\mu g/m^3$ i en $40\mu g/m^3$ pel NO_2 .

Segons els registres de l'Estació mesuradora de la Gran Via amb la carretera de Prats i publicats per la Generalitat podem comprovar que només amb el 50% de les dades la mitjana anual ha estat de $15\mu g/m^3$ entre 2012 i 2015 per les partícules i de $46\mu g/m^3$ pel NO_2 . És a dir, en el primer cas superem els límits en moments puntuals i en el segon ja ens hem passat amb escreix respecte la mitjana anual.

Si el 2012 ja estàvem immersos en una atmosfera insalubre per què no es van activar mesures pal·liatives? Qui, quan i per què no va actuar per a millorar la salut col·lectiva? Per què a Sabadell ni tan sols es va iniciar l'elaboració del "**Pla local per la millora de la qualitat de l'aire**" tot i haver-se aprovat per unanimitat pel ple municipal del setembre de 2007, a proposta de l'Entesa per Sabadell?

Sabem del desinterès del govern anterior, però, la contaminació està emmalaltint directament els veïns i vianants de la Rambla, de l'avinguda Matadepera, del carrer de San Pere o els carrers de Sant Joan, Calderón, etc. carrers tots ells associats a una presència intensiva de trànsit.

Estem parlant d'un verí invisible sobre el qual el Centre de Recerca en Epidemiologia Ambiental (CREAL) ja ens afirma que:

Els infants d'escoles situades a prop de les vies amb un trànsit intens presenten un desenvolupament cognitiu més lent en comparació amb els alumnes de col·legis exposats a nivells de trànsit inferiors. Els infants neixen més petits quan viuen en carrers més contaminats. Augmenta el risc sobre la mare gestant i als quatre anys els pulmons no han crescut tant.

Fins i tot ja coneixem algunes de les proporcions causa-efecte, sabem que per cada augment de 10 micrograms per m^3 de $PM_{2,5}$ es produeix un augment d'ictus del 1,19% entre la població, sent la població més afectada entre els 20 i 65 anys.

No podem demorar-ho més, estem parlant de la salut col·lectiva de les persones, ens cal aplicar les mesures d'un "**Pla local de millora de la qualitat de l'aire**" de forma urgent i exigir responsabilitats polítiques en cas de no fer-se.

El Ple municipal del mes de gener va aprovar –amb els vots negatius del PSC i els 2 regidors no adscrits– l'inici del procediment de revisió d'ofici del contracte de SMATSA. Això implica que ara la Comissió Jurídica Assessora de la Generalitat ha d'emetre un dictamen pronunciant-se sobre la possible nul·litat del contracte, dictamen que és preceptiu i vinculant.

El govern municipal ha iniciat aquest procediment perquè l'equip tècnic ha detectat diferents irregularitats en el procés de licitació que permetrien de-

Smatsa: contracte nul?

clarar nul el contracte de la concessió del servei de recollida de residus i neteja viària, adjudicat l'any 2012. Per exemple, la garantia dipositada era només de 600.000 € en comptes del 5% de l'import del contracte que estableix la legislació vigent des de l'any 2007, que serien 12 M d'€, o el fet que es licitàs com a contracte de gestió de serveis públics (concessió) per 15 anys, quan legalment hauria hagut de ser un contracte de serveis, que està acotat a 4 anys.

Cal recordar que el procés d'adjudicació forma part també de la investigació de la Peça 28 del Cas Mercuri, per la qual estan imputats l'exalcalde Manuel Bustos i el càrrec de confiança Xavier Izquierdo. D'altra banda, el director de SMATSA, Eugenio Díaz, està imputat en el Cas Pokemon, instruït per un Jutjat de Lugo, que investiga el modus operandi de les adjudicacions al Grup Vendex.

Actualment l'Ajuntament està elaborant un segon informe sobre la qualitat de la prestació del servei perquè s'han detectat també incompliments del plec de clàusules que generen importants sobre costos i un dèficit de la neteja a la ciutat, situació que va ser propiciada per l'absoluta manca de control de l'equip de govern del PSC.

L'Entesa per Sabadell sempre ha estat crítica amb la política de concessions dels governs Bustos, basades en l'amiguisme i en l'aprofitament partidista i personal de l'alcalde i altres regidors. Les investigacions policials han posat de manifest per exemple les sospites que SMATSA podria haver pagat el sopar de campanya del PSC l'any 2011. Aquest i altres exemples mostren que les adjudicacions de serveis públics han estat una porta cap a la corrupció.

- La durada del contracte s'allarga fraudulentament de 4 a 15 anys
- Solvència econòmica no justificada en el procés de selecció
- S'estableix una garantia de 600.000 € enlloc del més de 12 milions que pertocarien
- Sobrecostos que ascendeixen a més de 6 milions d'euros

- No s'encarrega cap auditoria anual de control de la prestació del servei
- No s'exigeixen certificacions dels serveis realment prestats
- Es revisen a l'alça els preus amb índex diferents als previstos legalment i sobre conceptes no revisables

- SMATSA fa menys del 60% de les neteges compromeses dels contenidors
- No es fan les freqüències de carers que pertocuen i no es disposa de cap sistema per controlar-les
- SMATSA només indica els recursos que posa a disposició del servei però no informa del nivell de compliment

Sabadell, ciutat refugi

Sabadell sempre ha estat una ciutat d'acollida. Davant el drama humanitari de les persones que fugen dels seus països en conflicte s'ha creat la **Plataforma Ciutadana per als Refugiats** que, en col·laboració amb l'Ajuntament, esdevé un espai de cooperació i coordinació per a donar la millor atenció possible a les persones que arriben a la nostra ciutat.

Actualment a Sabadell hi ha 40 places d'acollida de persones refugiades i les 40 estan ocupades i s'està mirant per ampliar el nombre de places disponibles. Les persones sol·licitants d'asil esdevenen ciutadanes del municipi on viuen, però les competències per a l'acollida se les reserva l'estat en exclusiva. El paper dels municipis es limita a poder oferir pisos del parc municipal a les entitats que gestionen l'acollida.

Un greu problema del programa estatal és que les persones que veuen denegades la seva sol·licitud d'asil queden automàticament en situació irregular. L'any 2015 l'Estat espanyol va denegar el 68% de sol·licituds (dades de CEAR).

Una altra reclamació és la denúncia pública dels tractats de la vergonya entre la UE i Turquia, Líbia, Egipte, Marroc, per retenir a les fronteres de l'*Europa fortaleza* les persones que busquen refugi, en comptes d'obrir vies segures perquè s'hi puguin desplaçar.

Cal doncs continuar treballant per a poder acollir a totes aquelles persones que es veuen obligades a fugir dels conflictes bèl·lics aliens a la seva voluntat amb la màxima hospitalitat, solidaritat i respecte.

activitats de l'entesa

2 de desembre:

Sopar de tardor

El sopar de 2016 va tenir lloc al restaurant Clau de Fa, que se'ns va quedar una mica petit, però tot i així va haver-hi espai per petar la xerrada i per escoltar la música del grup Capabe. Els parlaments van anar a càrrec del coordinador, Lluís Perarnau, sobre el paper que juga actualment l'Entesa a la ciutat, i del regidor de la Crida per Sabadell Maties Serracant, que també va cedir el micro als regidors Albert Boada i Glòria Rubio. Tots tres van reflexionar sobre les dificultats per tirar endavant la transformació tan necessària a la ciutat i van agrair el suport de la gent de l'Entesa a la tasca de la Crida.

19 de gener:

Dona, salut i qualitat de vida

En aquesta xerrada, presentada per Anna Maria Avellaneda, va participar l'endocrinòloga especialista en salut de les dones, **Carme Valls**, que va fer un recorregut per diferents aspectes que influeixen en la salut i va denunciar que els estudis mèdics continuen sense tenir en compte les diferències morfològiques entre homes i dones. Va reclamar més recerca sobre malalties que afecten més directament les dones, com ara l'osteoporosi i les disfuncions de tiroides i informació transparent sobre la vacuna del papil·loma i també es va referir a la influència dels contaminants sobre la salut. Sobre aquests aspectes podeu trobar més informació al web www.caps.cat

Maties Serracant torna al govern

L'assemblea de la Crida per Sabadell va acordar a finals de novembre que el regidor Maties Serracant s'incorporés novament al govern municipal, del que s'havia apartat al maig per prudència, davant de la denúncia penal interposada pel portaveu del PSC Josep Ayuso i la funcionària Maite Morao per la cessió de Can Balsach.

Després d'analitzar en profunditat la denúncia, la Crida considera que **en cap cas és un acte corrupte haver tramitat l'expedient de cessió d'un local** abandonat a un conjunt d'entitats de la Creu Alta, cessió que venia avalada per una moció aprovada unànimement pel Ple. **La denúncia és una burda maniobra del PSC** que intenta respondre així a la lluita contra la corrupció empresa per l'Entesa i la Crida, amb la voluntat d'arribar fins al fons en els diferents casos d'irregularitats i il·legalitats comeses pels governs encapçalats per Manuel Bustos.

Homenatge a Vinader

El 17 de febrer va ser inaugurat un mural al Centre Cívic de Sant Oleguer en homenatge a Xavier Vinader, coincidint amb el 70è aniversari del seu naixement. El mural vincula la seva tasca com a periodista durant la Vaga general de 1976 i la lluita a favor de la llibertat d'expressió. L'autor és el grafiter sabadellenc Zudi.

El dia abans de la seva inauguració el mural va patir un atac per part d'elements feixistes a qui Vinader tant havia denunciat com a periodista.

L'acte d'inauguració va comptar amb la presència de l'alcalde, la presidenta del Parlament de Catalunya, familiars, amics d'en Xavier i representants d'entitats i organitzacions sabadellenques.

Un record merescut a qui va ser un periodista honest, defensor del periodisme d'investigació i compromès en la lluita a favor de les llibertats, especialment la llibertat d'expressió, i en la lluita contra el franquisme, l'extrema dreta i el terrorisme d'estat.

Bemba

24 d'abril,
el judici 14 anys
després del fets

www.entesa.org

entesaxsabadell@gmail.com

facebook.com/entesapersabadell

[@entesaxsabadell](https://twitter.com/entesaxsabadell)

youtube.com/entesapersabadell

